

Σε οριακό σημείο οι απεργοί πείνας

Πάνω από 5 πέντε μήνες μετά τη σύλληψη και φυλάκισή τους, ο αγώνας για την απελευθέρωση των «7 της Θεσσαλονίκης» έχει μπει στο πιο κρίσιμο και οριακό σημείο του. Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, ο Σύριος πρόσφυγας Σουλεϊμάν «Κάστρο» Ντακντούκ έχει ξεπεράσει τις 50 μέρες απεργίας πείνας (από **21/9**), ενώ οι άλλοι τέσσερις από τους προφυλακισμένους που έχουν υιοθετήσει την ίδια μορφή πάλης πλησιάζουν τις 40. Πιο αναλυτικά: ο Βρετανός **Simon Chapman**, και οι Ισπανοί **Fernando Perez** και **Carlos Martinez** αρνούνται να δεχτούν τροφή από τις **5/10**, ενώ ο **Σπύρος Τσίτσας** από τις **7/10**. Οι εξελίξεις στο θέμα των 7, και ειδικότερα των 5 εξ αυτών που έχουν κατέβει σε απεργία πείνας είναι πια ραγδαίες και το κείμενο αυτό, λόγω των ρυθμών μιας περιοδικής έντυπης έκδοσης, θα αγνοεί αναγκαστικά τα τελευταία - ελπίζουμε ευχάριστα - νέα.

Μέχρι και τις 12 Νοέμβρη, λοιπόν: Η κατάσταση της υγείας των απεργών, ειδικά αυτής του «Κάστρο», έχει επιβαρυνθεί ιδιαίτερα και εκφράζονται φόβοι για μη αναστρέψιμες βλάβες σε ζωτικά τους όργανα. Ακόμα πιο επιβαρυντικό είναι το γεγονός ότι τις τελευταίες ημέρες οι απεργοί μεταφέρονται συνεχώς, κατά σαφή παραβίαση του σωφρονιστικού κώδικα, όπως καταγγέλλει η Legal Team, η ομάδα εθελοντών δικηγόρων που δημιουργήθηκε για την προστασία των δικαιωμάτων των διαδηλωτών της Θεσσαλονίκης και αργότερα

Θεσσαλονίκη: Συμβολική Απεργία Πείνας

των κρατουμένων και διωχθέντων (<http://www.legalteam2003.info/>). Από τις 11 Νοέμβρη και οι 5 βρίσκονται στο νοσοκομείο των φυλακών Κορυδαλλού, μετά από μια σειρά μετακινήσεων τους μεταξύ φυλακής και νοσοκομείων της Θεσσαλονίκης. Η επικοινωνία τους με τον έξω κόσμο έχει αποκοπεί σχεδόν πλήρως, ακόμα και με τους συγγενείς και δικηγόρους τους οι οποίοι «ενημερώνονται» από τις σωφρονιστικές και αστυνομικές αρχές. Σε αυτή την μεθοδευμένη απόπειρα ηθικής εξόντωσής τους από το κράτος, οι απεργοί απάντησαν με **απεργία δίψας** στις

9/11.

Πιο συγκεκριμένα, το «σήριαλ» των μετακινήσεων των πέντε ξεκίνησε στις 4 του Νοέμβρη όταν τις πρώτες πρωινές ώρες μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Άγιος Παύλος της Θεσσαλονίκης ο Carlos Martinez, υποφέροντας από μεγάλη απώλεια βάρους, ταχυπαλμίες και ταχυκαρδίες, χαμηλή πίεση, αιμοπτύσεις, ζαλάδες και αϋπνίες. Κατά τις λίγες ώρες που παρέμεινε εκεί δέχθηκε - σύμφωνα με τον δικηγόρο του - την **βάνουση συμπεριφορά** των αστυνομικών που τον φρουρούσαν, με **χτυπήματα και ύβρεις** κάθε φορά που

συνέχεια στη σελίδα 3

ΒΟΛΙΒΙΑ: Η διαρκής εξέγερση

Το Σάββατο 18 Οκτώβρη, το όνομα της Βολιβίας (μία από τις πολλές χώρες αυτού του κόσμου που βρίσκονται στα «αζήτητα» του ενδιαφέροντος των κυρίαρχων ΜΜΕ) κατάφερε να κάνει τον γύ-

ρο του κόσμου. Τηλεοράσεις, ραδιόφωνα και εφημερίδες μετέδωσαν τα νέα της **παραίτησης του Προέδρου Σάντσεσ «Γκόβι» ντε Λοσάδα** και της αντικατάστασής του από τον μέχρι τότε

αντιπρόεδρο Κάρλος Μέσα, αναφέροντας συνοπτικά σαν αιτία τις «διαδηλώσεις και αναταραχές» στους δρόμους της χώρας. Η είδηση καταχωρήθηκε ως μία ακόμα ένδειξη του «χάους» που επικρατεί στον Τρίτο Κόσμο και η «εξωτική» αυτή χώρα της Νότιας Αμερικής πέρασε πάλι στην αφάνεια.

Η πραγματικότητα είναι (ως συνήθως) πολύ διαφορετική: αυτό που συνέβη όλον τον Οκτώβρη στη Βολιβία δεν ήταν τίποτε λιγότερο από μια **μαζική και οργανωμένη λαϊκή εξέγερση**, η σημαντικότερη από μία σειρά άλλων που συγκλονίζουν τα τελευταία χρόνια τη χώρα. Το νέο της παραίτησης του Λοσάδα, αποκτά την βαρύτητά του μόνο όταν γνωριστεί στοιχειωδώς κανείς με τη

Βολιβία: μια χώρα στο κέντρο της Νότιας Αμερικής, με έκταση δεκαπλάσια της Ελλάδας, αλλά μόνο 8,5 εκατομμύρια κατοίκους - τους πιο φτωχούς της Ν. Αμερικής. Μια χώρα της οποίας το 85% των κατοίκων έχουν ιθαγενική καταγωγή, αλλά την κυβερνούσαν πάντα οι λευκοί. Μια χώρα που πήρε το όνομα της από το μεγάλο επαναστάτη της Ν. Αμερικής, Simon Bolívar, που στις αρχές του 19ου αιώνα οδήγησε τον αγώνα ενάντια στην ισπανική αποικιοκρατία. Και το σημαντικότερο, μια χώρα στο έδαφος της οποίας - πέρα από το φυτό της κόκας - ανθίζουν εδώ και αιώνες συνταρακτικοί λαϊκοί αγώνες.

Θα χρειαζόταν πραγματικά τόμοι για να εξιστορήσει κανείς το χρονικό των επαναστάσεων, των εξεγέρσεων και της λαϊκής αντίστασης στη Βολιβία. Ο σύγχρο-

συνέχεια στη σελίδα 5

Εργατικά «ατυχήματα»

Ο φόρος αίματος στους χώρους δουλειάς δεν έχει τέλος. Το τελευταίο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου, έξι εργαζόμενοι (ένας Τυνήσιος, ένας Τούρκος, ένας Αλβανός και τρεις Έλληνες) βρήκαν τραγικό θάνατο στο χώρο δουλειάς τους (άρθρο **145487**)

22 Οκτώβρη: Ένας νεκρός και τρεις τραυματίες μετά από εργατικό δυστύχημα που έγινε στις 10:30 το πρωί στο εργοστάσιο της ΔΕΗ στο **Αλιβέρι**. Οι τέσσερις εργάτες ήταν μέλη εξωτερικού συνεργείου το οποίο καθάριζε το εσωτερικό της καμινάδας της ΔΕΗ και αντικαθιστούσε τα σπασμένα τούβλα. Για τις εργασίες αυτές είχε τοποθετηθεί ένα ξύλινο πατάρι όπου πατούσαν οι εργάτες για να μπορούν να δουλέψουν. Κάποια στιγμή, όμως, υποχώρησαν τα τούβλα της καμινάδας και οι τέσσερις εργάτες έπεσαν από μεγάλο ύψος στο βάθος της καμινάδας. Από εκεί ανασύρθηκαν λίγη ώρα αργότερα από άλλους εργαζόμενους και συνεργεία της Πυροσβεστικής, ο ένας νεκρός και οι άλλοι τραυματίες. Νεκρός είναι ο **Πάυλος Σπαρίδης**, 46 ετών, από τον Πειραιά και τραυματίες ο Νίκος Σοφιανός, 45 ετών, και οι Ρουμάνοι Τζορντιάν Σέρτσιου, 22 ετών, και Φλορίν Κονάκε, 32 ετών, οι οποίοι μεταφέρθηκαν και νοσηλεύονται στο νοσοκομείο Χαϊδαρίου. (άρθρο **148888**)

- Στο **βράχο της Ακρόπολης**, στα έργα της αναστήλωσης του Παρθενώνα, βαριά ηλεκτροπληξία έπαθε ο εργάτης Βαγγέλης Καραγιώργος.

- Ενώ, στον αρχαιολογικό χώρο **Μακρυγιάννη** βαριά τραυματίστηκε μηχανικός όταν έπεσε σε σκάμμα βάθους 20 μέτρων. (άρθρο **144300**)

Ολυμπιακά έργα:

πιο γρήγορα-πιο πολλά λεφτά

Ο **Αλέξι Μπάτσι**, 33 ετών, από την Αλβανία, βρήκε φριχτό θάνατο, θαμμένος κάτω από τόνους μπετόν όταν μπετονιέρα έκανε ρίψη χωρίς να γίνει αντιληπτή η παρουσία του άτυχου εργάτη στο χώρο της ρίψης.

Το πρώτο που φρόντισαν να κάνουν οι υπεύθυνοι της Δ' εργολαβίας (J&P ABAE) όπου συνέβη το μοιραίο, ήταν να ...εξαφανιστούν ώστε να παρέλθει το ατύχημα. Η «εξαφάνισή» τους προκαλούνται τόσο από την αργοπορία της αστυνομίας, η οποία, σύμφωνα με μαρτυρίες εργατών, έφτασε 2 ώρες μετά το πρώτο τηλεφώνημα. Οι εργάτες καταγγέλλουν και την καθυστέρηση της έλευσης του ασθενοφόρου στον τόπο.

Το όνομα του Αλέξι Μπάτσι προστέθηκε στη μακάβρια λίστα των νεκρών στα Ολυμπιακά έργα στα οποία, σύμφωνα με τον πρόεδρο του παραρτήματος οικοδόμων, τον τελευταίο χρόνο έχει παρατηρηθεί **εξανθητική επίθεση** των εργασιών και αντίστοιχη υπέρμετρη χαλάρωση των μέτρων ασφαλείας εργασιών... Εξελίξεις που προκαλούνται τόσο από την επίθεση για να είναι έτοιμα τα έργα για την Ολυμπιάδα όσο και από όρους σύμβασης όπως ο παρακάτω: «*Για κάθε ημέρα ταχύτερης ολοκλήρωσης των εργασιών, από τις πέντε τελευταίες προθεσμίες παράδοσης του έργου, προβλέπεται η καταβολή στον ανάδοχο περίμ 5.000.000 δρχ. ημερησίως.*»

άρθρα **144843, 145399**

Αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί μηχανισμοί

Μπαράζ επιθέσεων με γκαζάκια στην Αθήνα, το βράδυ της Δευτέρας **29 Σεπτεμβρίου**, με στόχο το σπίτι του βουλευτή της ΝΔ Γ. Βουλγαράκη, της δημοσιογράφου Α. Παναγιωταρέα, του πανεπιστημιακού Γ. Βέλτσου αλλά και γραφεία του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Η προκήρυξη ανάληψης της ευθύνης είχε την υπογραφή του (πρωτοεμφανιζόμενου) «**Συλλόγου εργαζομένων για την κοινωνική εξέγερση, τα μεταμεσονύχτια σλόγκαν.**» Συγκεκριμένα:

Επίθεση με γκαζάκια, σημειώθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες της Τετάρτης **22 Οκτωβρίου** σε γραφεία Τοπικής Οργάνωσης της Νέας Δημοκρατίας, στην **Κάτω Τούμπα Θεσσαλονίκης**.

Αυτοσχέδιοι εκρηκτικοί κατασκευή πυροδότησαν άγνωστοι στην είσοδο του Κέντρου Εξυπηρέτησης Πολιτών (συστηγάζεται με το Κέντρο Νεότητας) επί της οδού Μουστακλή 1, στην **Τριανδρία Θεσσαλονίκης**.

Στις **27 Οκτωβρίου** σημειώθηκαν δύο εκρήξεις στη **Θεσσαλονίκη**, σε κατάστημα του ΟΤΕ και σε τουριστικό λεωφορείο. Την ευθύνη ανέλαβε «**Η επιτροπή για την προώθηση της αδιאלαξίας**» ως «*ελάχιστη απάντηση στο κύμα καταστολής σε Ελλάδα, Ισπανία, Ιταλία*» όπως σημειώνουν.

Επίσης, εκρηκτικός μηχανισμός ενεργοποιήθηκε και σε κατάστημα τράπεζας στο Βοτανικό. Την ευθύνη ανέλαβε η «**Κοινωνική Αλληλεγγύη**»

άρθρα **143366, 148887, 151840, 151541**

Καταδικασμένα σε κατεδάφιση τα προσφυγικά

Με τη γνωμοδότησή του ότι τα κτίρια δεν μπορούν να χαρακτηριστούν «διατηρητέα μνημεία», το Κεντρικό Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων «άναψε το πράσινο φως» για την κατεδάφιση 6 προσφυγικών πολυκατοικιών στη Λ. Αλεξάνδρας. Στην κατεδάφιση αντιτίθενται διάφοροι φορείς, όπως η Διεθνής Ένωση Αρχιτεκτόνων και η αρχιτεκτονική σχολή του Πολυτεχνείου. (άρθρα για παλιότερες εκδηλώσεις ενάντια στην κατεδάφιση: **106545, 52618**)

άρθρο **149773**

Κινητοποιήσεις ενάντια στο ΚΥΤ σε Ηλιούπολη και Αργυρούπολη

Το ζήτημα του ΚΥΤ (Κέντρο Υπερψηλής Τάσης) της ΔΕΗ στα σύνορα Ηλιούπολης-Αργυρούπολης είχε ξεκινήσει από τον προηγούμενο χειμώνα, όταν κάτοικοι της περιοχής αντιτάχθηκαν στην οικολογική καταστροφή και τον κίνδυνο για την υγεία των ίδιων που σημαίνει η δημιουργία του ΚΥΤ. Ακολούθησαν ποικίλες εκδηλώσεις με μεγάλη συμμετοχή κόσμου.

Παρά τις αντιδράσεις των κατοίκων, η ΔΕΗ συνέχισε παράνομα τις εργασίες ολοκλήρωσης της υποδομής για ΚΥΤ 400 KV ενώ προχώρησε και στην προκλητική περιφράξη της περιοχής με τείχος ύψους **3 μέτρων**, αδιαφορώντας ακόμα και για την κυβερνητική απόφαση παραχώρησης μέρους της έκτασης στους κατοίκους.

Οι κάτοικοι επιμένουν... Έτσι, την **Τετάρτη 15 Οκτώβρη** έγινε στο ΚΥΤ συγκέντρωση των κατοίκων και πορεία στο Δημαρχείο όπου γινόταν η ανοιχτή συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου με θέμα το ΚΥΤ. Παρά την προκλητική στάση της αστυνομίας, τελικά οι κάτοικοι κατάφεραν να εισέλθουν στο Δημαρχείο και να συμμετάσχουν στη συνεδρίαση.

Στη συνεδρίαση, το Δημοτικό Συμβούλιο Ηλιούπολης ενέκρινε ομόφωνα -για άλλη μια φορά- την πρόταση-απόφαση της Διαδημοτικής Επιτροπής Αγώνα για **σταμάτημα των εργασιών, γκρέμισμα του τείχους** της ντροπής και **δενδροφύτευση** του εργοταξίου.

Την **Τετάρτη 29 Οκτώβρη**, πραγματοποιήθηκε η συγκέντρωση (που στήριζε ομόφωνα το Δημοτικό Συμβούλιο), με σκοπό να γκρεμιστεί μέρος του τείχους. Κάτι που τελικά δεν κατέστη δυνατό, καθώς η αστυνομική δύναμη ήταν πολύ μεγάλη. Παρ' όλα αυτά, πραγματοποιήθηκε πορεία έξω και γύρω από τον χώρο του εργοταξίου.

Την **Πέμπτη 30 Οκτώβρη**, στις **10 το βράδυ**, μαθαίνεται ότι έχουν ξεκινήσει φορτηγά από τον Ασπρόπυργο, που μεταφέρουν τους μετασχηματιστές για το ΚΥΤ. Γίνεται κινητοποίηση ενημέρωσης, και κόσμος κατεβαίνει προς το ΚΥΤ, όπου και ετοιμάζεται να εμποδίσει την είσοδο των φορτηγών. Τελικά, στις 3.30 π.μ., μαθαίνεται ότι η μεταφορά ανεστάλη.

Κυριακή 2 Νοέμβρη: Πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στις 11.00 π.μ., μπροστά στο ΚΥΤ, και ακολούθησε ανοιχτή συνέλευση των κατοίκων. Δόθηκε καινούργιο ραντεβού για ανοιχτή συνέλευση, την Τρίτη 5 Νοέμβρη.

άρθρα **146431, 146489, 149803, 151234, 151776**

Λάρισα: Διαμαρτυρία ενάντια στην Ολυμπιάδα

Στις 29/10, στο κλειστό γυμναστήριο Νεάπολης πραγματοποιήθηκε εκδήλωση του υφυπουργού Γ. Λιάνη για την Ολυμπιάδα, συνοδευόμενη από συναυλία του Λαυρέντη Μαχαιρίτσα, στα πλαίσια της προπαγανδιστικής εκστρατείας με τίτλο «*Όλοι οι Έλληνες μαζί για την Ολυμπιάδα*»

Κατά τη διάρκεια της ομιλίας του Γ. Λιάνη, 30-40 Λαρισαίοι, μαζί με φοιτητές των ΤΕΙ Λάρισας, κρέμασαν δύο πανώ που έγραφαν «*Μίζες Ντόπα και Μπετόν, αυτό είναι το όραμα των ολυμπιακών*» και «*Λευτεριά στους 7 της Θεσσαλονίκης*» και ακούστηκαν συνθήματα όπως «*μίζες, τσιμέντο, αναβολικά, δύο ολόκληρο το ΝΑΤΟ και η Ολυμπιάδα*», «*όταν γύρω σου χορεύουνε τα δια, είναι τραγικό να είσαι εθελοντής*», «*λευτεριά, λευτεριά στους 7*» κ.ά. Έπειτα από εντολή των διοργανωτών της εκδήλωσης, ομάδα αστυνομικών επαινήβη κατεβάζοντας τα πανώ, και δημιουργήθηκαν μικροσυμπλοκές στην προσπάθειά τους να τα κατάσχουν. Μοιράστηκαν προκηρύξεις ενάντια στην ολυμπιάδα από την Πρωτοβουλία «αντί-2004» Λάρισας.

Περισσότερα στο άρθρο **151570**

Μετανάστες

4/10: Ο Arjan Torka, από το Gramsh, ανέφερε ότι χτυπήθηκε και υβριστήκε από έναν υπάλληλο, ενώ βρισκόταν σε χώρο του ελληνικού τελωνείου στην **Κρυσταλλοπηγή**. Ο αστυνομικός που έλεγξε το διαβατήριό του, υποστήριξε ότι ήταν πλαστό και άρχισε να τον γρονθοκοπεί και να τον κλωτσάει.

17/10: Εκδήλωση στην **Καμάρα** για τον εγκλεισμό των προσφύγων στα άθλια στρατόπεδα τύπου «Νταχάου» της Θράκης, διοργάνωσε η Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης.

24/10: Πορεία για τη νομιμοποίηση των μεταναστών στις 6 μ.μ. στο Ρέθυμνο, με συγκέντρωση στο δημαρχείο της πόλης, οργάνωσαν το Στέκι Μεταναστών, το Φόρουμ Αλβανών Ρεθύμνου και η Αντιρατσιστική Ομάδα Φοιτητών.

Παράνομη κράτηση ασυνόδευτων ανήλικων μεταναστών

Σύμφωνα με καταγγελία της **Διεθνούς Γραμματείας της Παγκόσμιας Οργάνωσης Κατά των Βασανιστηρίων** (OMCT,) συνεχίζεται στην Ελλάδα η παράνομη κράτηση ασυνόδευτων ανήλικων αιτούντων άσυλο. Αναφέρονται 11 καινούργιες υποθέσεις ασυνόδευτων ανήλικων που κρατούνται μαζί με ενήλικες αιτούντες άσυλο σε χώρους υποδοχής στη Μυτιλήνη και στη Ρόδο. (άρθρα **146619, 149608, 147026**)

Περισσότερα στο αρχείο: «**Μετανάστες**»

Για να βρούμε τα άρθρα των παραπομπών, γράφουμε το νούμερο του άρθρου στο σημείο «Αναζήτησης Άρθρου» που υπάρχει στην αριστερή μπλε στήλη του site.

Σε οριακό σημείο οι απεργοί πείνας

συνέχεια από τη σελίδα 1

τον έπαιρνε για λίγο ο ύπνος. Καθόταν την περισσότερη ώρα σε μια καρέκλα, δεμένος πισθάγκωνα με χειροπέδες... Αφού του έγιναν κάποιες εξετάσεις, μεταφέρθηκε στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο και από εκεί πίσω στις φυλακές των Διαβατών, καθώς «αρνήθηκε την σίτιση»!

Στις 5 Νοέμβρη μεταφέρθηκαν με τα ίδια συμπτώματα στο νοσοκομείο Παπανικολάου της Θεσσαλονίκης ο Κάστρο και ο Σπύρος Τσίτσας. Μεταφέρθηκαν πίσω στις φυλακές των Διαβατών δύο ημέρες αργότερα, καθώς αρνήθηκαν να δεχθούν όρθ. Την επόμενη, 8 Νοέμβρη, και οι 5 απεργοί μεταφέρθηκαν στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο και στη συνέχεια για λόγους ασφαλείας (!) στο "Γεώργιος Παπανικολάου". Παρέμειναν εκεί μέχρι την μεταφορά τους στις 11 Νοέμβρη στην Αθήνα (φυλακές Κορυδαλλού), κάτω από συνθήκες πλήρους απομόνωσης. Η κλούβα που τους μετέφερε συνοδευόταν από ολόκληρο κονβόι αστυνομικών οχημάτων, για την περίπτωση που αποδράσουν τα ιδιαίτερα επικίνδυνα για την κοινωνία στοιχεία, στην κατάσταση που βρίσκονταν... Δύο ακτιβιστές που επικείμενα να βιντεοσκοπήσουν τις συνθήκες μεταφοράς τους, συνελήφθησαν κοντά στις φυλακές Κορυδαλλού με την απιστευτή κατηγορία της «παράνομης βιντεοσκόπησης περιπολικού», και περνούσαν στις 12 Νοέμβρη από αυτόφωρο. Τα τελευταία νέα είναι η κατάθεση επειγουσας αίτησης αποφυλάκισης των απεργών πείνας από τους δικηγόρους τους στα δικαστήρια της Θεσσαλονίκης, με το αιτιολογικό της κρίσιμης κατάστασης της υγείας τους, με συνοδεία πάνω από 80 αλληλέγγυων. Υπενθυμίζεται ότι όλες οι προηγούμενες αιτήσεις αποφυλάκισης των 7 έχουν απορριφθεί με συνοπτικές διαδικασίες.

Οι άγρια κατασταλτικές μεθοδεύσεις που εφαρμόζονται στην υπόθεση των 7 έχει εκπλήξει ακόμα και τους ένθερμους πολέμιους της «κρατικής τρομοκρατίας», καθώς οι εκτιμήσεις για μια νέα φάση κρατικής καταστολής, τόσο ενόψει ολυμπιακών αγώνων όσο και στο πλαίσιο του «παγκόσμιου πολέμου ενάντια στην τρομοκρατία», επιβεβαιώνονται στην περίπτωση αυτή με τον πιο δυσόισωνο τρόπο. Τα ΜΜΕ, που μέχρι πρότινος αποσιωπούσαν εντελώς το θέμα, μεταδίδουν πλέον αυτούσιες τις απόψεις των κατασταλτικών μηχανισμών, μιλώντας - στην μεγάλη τους πλειοψηφία - για «πέντε κρατούμενους αναρχικούς, υπαίτιους για τα επεισόδια της Θεσσαλονίκης», συνδέοντας τους με την «εγχώρια τρομοκρατία» και με το φόβο εκτρό-

πων στον επερχόμενο εορτασμό του Πολυτεχνείου. Αν και για τους αναγνώστες του indy είναι εδώ και πολύ καιρό γνωστό, πρέπει να γραφτεί και πάλι: οι 7 διαδηλωτές κρατούνται εδώ και πάνω από 5 μήνες φυλακισμένοι **χωρίς να έχουν δικαστεί και κατηγορούμενοι για «εγκλήματα»** (βασικά κατοχή και χρήση μολότωφ στην διαδήλωση της 21/6 στη Θεσσαλονίκη) **για τα οποία η αστυνομία δεν έκανε καν τον κόπο να παρουσιάσει στοιχεία, πέρα από αυτά που είναι αποδεδειγμένο με εικόνες ότι κατασκεύασε!**

Το κίνημα αλληλεγγύης στους 7 έχει δυναμώσει πολύ τον τελευταίο καιρό, ανταποκρινόμενο στις απεργίες πείνας. Πέρα από τις αρκετές μαζικές διαδηλώσεις σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες καταλήψεις δημόσιων κτιρίων, ραδιοσταθμών και δημοσιογραφικών οργανισμών, αλλά και πανεπιστημιακών χώρων. Φαίνεται ότι παρά το τείχος σιωπής που είχε επιβληθεί επιτυχημένα μέσω των ΜΜΕ, η υπόθεση των απεργών πείνας και συνολικά των επτά έχει ξεπεράσει ένα στενό κύκλο αλληλέγγυων και το «Λευτεριά στους 7» γίνεται σύνθημα ολόένα και περισσότερων κοινωνικών και πολιτικών χώρων. Στο εξωτερικό, και ιδιαίτερα στην Αγγλία και την Ισπανία, αλληπαλλήλες είναι οι κινήσεις αλληλεγγύης, ενώ το θέμα έχει γνωστοποιηθεί χωρίς διαστρεβλώσεις σε όλο τον πλανήτη μέσω του παγκόσμιου δικτύου του Indymedia, στο μέτρο της επιρροής του βέβαια.

Το κρίσιμο των ημερών αφορά πρωτίτως την ίδια τη ζωή 5 νέων ανθρώπων: συνολικότερα όμως έγκειται στο αν θα επιτύχει η όλη πείραμα του ελληνικού κατασταλτικού μηχανισμού, αν θα ανεχτεί η κοινωνία την καθιέρωση της δικαιοσύνης τύπου «Γκουαντανάμο» και στην Ελλάδα. Οι απεργοί πείνας είναι έτοιμοι να δώσουν και τη ζωή τους για την αξιοπρέπεια, αλλά αυτό που διακυβεύεται προοπτικά είναι η αξιοπρέπεια όλων μας.

Με αγωνία, αλλά και ελπίδα, ότι αυτό το κείμενο θα διαβάζεται όταν οι 7 θα είναι ανάμεσά μας, όλοι χωρίς προβλήματα στην υγεία τους...

<http://athens.indymedia.org/features.php3?id=237>

Εκδηλώσεις Αλληλεγγύης

11 Νοεμβρίου	Κατάληψη του Γρ. Διασύνδεσης του Παν/μίου Κρήτης στο Ρέθυμνο Κατάληψη της Πρυτανείας του Παντείου Πανεπιστημίου
10 Νοεμβρίου	Κατάληψη του ANTI και του ΣΠΟΡ-FM Πάτρας
9 Νοεμβρίου	Παρέμβαση στο νοσοκομείο Παπανικολάου
8 Νοεμβρίου	Πορεία αλληλεγγύης με συμμετοχή άνω των 1.500 ατόμων στο εμπορικό κέντρο της Αθήνας Μπλοκάρισμα σιδηροδρομικής γραμμής στους Αγ. Ανάργυρους Διαδήλωση στην ελληνική πρεσβεία στο Λονδίνο Συμβολική απεργία πείνας από 10 ακτιβιστές στο Norwich
7 Νοεμβρίου	Πορεία αλληλεγγύης στη Θεσσαλονίκη Συγκέντρωση αλληλεγγύης στην Πάτρα Κατάληψη στο Δημαρχείο Καβάλας Κατάληψη του Δημαρχείου στο Ηράκλειο Κρήτης Εκδήλωση αλληλεγγύης στην Κέρκυρα Διήμερο εκδηλώσεων στο Μπιλμπάο
6 Νοεμβρίου	Αθήνα: Πορεία αλληλεγγύης στους 7 με συμμετοχή πάνω από 1.000 ατόμων Κατάληψη στα γραφεία της ολυμπιακής επιτροπής στη Θεσσαλονίκη Πορεία για τους 7 στο Ηράκλειο
4 Νοεμβρίου	Πορεία αλληλεγγύης στη Μυτιλήνη Έκθεση έργων ζωγραφικής του Κάστρο στα Χανιά
31 Οκτωβρίου	3ήμερη συμβολική απεργία πείνας στη Θεσσαλονίκη Κατάληψη της γραμματείας του τμήματος ΕΜΜΕ σε ένδειξη αλληλεγγύης στους 7 Συγκέντρωση ενημέρωσης στην Πάτρα
30 Οκτωβρίου	Έκθεση έργων ζωγραφικής του Κάστρο στο Ρέθυμνο Παρέμβαση για τους 7 σε εκδήλωση υπέρ της Ολυμπιάδας στην Λάρισα
29 Οκτωβρίου	Κατάληψη στον Rock FM 96,9 για τους 7 της Θεσσαλονίκης
27 Οκτωβρίου	Συγκέντρωση στην ελληνική πρεσβεία στο Λονδίνο
25 Οκτωβρίου	Συγκέντρωση στο ελληνικό προξενείο στη Βαρκελώνη
24 Οκτωβρίου	Συγκέντρωση στην Plaza Espanya στη Σαραγόσα Sabotage σε κυβερνητικά κτίρια στο Burgos της Ισπανίας.
22 Οκτωβρίου	Κατάληψη του ραδιοφωνικού σταθμού "Εν Λευκώ"
21 Οκτωβρίου	Μηχανοκίνητη πορεία στη Θεσσαλονίκη
18 Οκτωβρίου	Συναυλία αλληλεγγύης στα Χανιά Συγκέντρωση στο ελληνικό προξενείο στο Μπιλμπάο Συγκέντρωση Αλληλεγγύης στην Ξάνθη
17 Οκτωβρίου	Κατάληψη της Γραμματείας Νέας Γενιάς στη Θεσσαλονίκη
16 Οκτωβρίου	Πορεία αλληλεγγύης στην Αθήνα
15 Οκτωβρίου	Κατάληψη στην ΕΣΗΕΑ
11 Οκτωβρίου	Κυκλική εναλλασσόμενη απεργία πείνας στην Ισπανία
9 Οκτωβρίου	Θεσσαλονίκη: Κατάληψη στο Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων Κατάληψη στο Ράδιο-Κρήτη
6 Οκτωβρίου	Συγκέντρωση στην ελληνική πρεσβεία στο Λονδίνο
5 Οκτωβρίου	Πορεία στο Λονδίνο
2 Οκτωβρίου	Κατάληψη στη νομαρχία Χανίων
Από 30 Σεπτεμβρίου	Εκδήλωση αλληλεγγύης- Έκθεση Ζωγραφικής του S. Daidouk - Kastro στο Ash In Art στην Αθήνα
27 Σεπτεμβρίου	Εκδήλωση αλληλεγγύης στο χώρο της Facta non Verba Συναυλία αλληλεγγύης στη Βίλα Αμαλίας
26 Σεπτεμβρίου	Συγκέντρωση στο ελληνικό προξενείο του San Fransisco Συναυλία αλληλεγγύης στο Άμστερνταμ
25 Σεπτεμβρίου	Πορεία αλληλεγγύης πραγματοποιήθηκε στο κέντρο της Αθήνας με τη συμμετοχή πολύ κόσμου και έντονο αστυνομικό κλοιό
24 Σεπτεμβρίου	Αθήνα: Εκδήλωση - συζήτηση στο Πολυτεχνείο Κομοτηνή: Συγκέντρωση αλληλεγγύης
21 Σεπτεμβρίου Διεθνής ημέρα αλληλεγγύης	Πορεία αλληλεγγύης στην Πάτρα από 200 περίπου άτομα. Πορεία αλληλεγγύης στις φυλακές Αυλώνα που κρατούνται δύο από τους επτά αγωνιστές, από 300 αναρχικούς Λαμία: Συγκέντρωση αλληλεγγύης, και μικροφωνική Δρώμενα και συναυλία στη Θεσσαλονίκη Συζήτηση στην Ξάνθη Σόφια: Πορεία αλληλεγγύης στο Ελληνικό Προξενείο
20 Σεπτεμβρίου	Πορεία αλληλεγγύης με συμμετοχή 200 ατόμων στο Ηράκλειο Κρήτης Στην Καβάλα συγκέντρωση και κατάληψη σε τοπικό ραδιοσταθμό Στην Πάτρα έγινε εκδήλωση αλληλεγγύης. Μυτιλήνη: Συναυλία αλληλεγγύης

Χρονικό της εξέγερσης

Δευτέρα 13 Οκτώβρη

Η άγρια καταστολή, οι σφαγές που πραγματοποιήθηκαν κατά την διάρκεια του Σαββατοκύριακου στην περιοχή του Ελ Άλτο, προκάλεσαν την αντίδραση χιλιάδων κατοίκων της περιοχής. Έτσι χιλιάδες κόσμου ξεκίνησαν από το Ελ Άλτο, αλλά και από άλλες περιοχές, να κατευθύνονται προς την πρωτεύουσα της χώρας, την Λα Πας, με στόχο την κατάληψη του προεδρικού μεγάρου απαιτώντας την άμεση παραίτηση της κυβέρνησης Λοσάδα.

Ο εξοργισμένος κόσμος εισβάλλει στην Λα Πας, όπου και συνάντησε την συμπαράσταση των κατοίκων, οι οποίοι έβγαλαν αυθόρμητα από τα σπίτια τους και ενώνονταν με τον κόσμο που κατέφτανε κατά χιλιάδες. Για κάποιες ώρες η δύναμη και η οργή του κόσμου απώθησε τις αστυνομικές δυνάμεις από διάφορες περιοχές της Λα Πας, αυτό όμως δεν κράτησε πολύ καθώς ο στρατός επενέβη με μεγάλες δυνάμεις.

Κατά τη διάρκεια όλης της μέρας οι συγκρούσεις και τα μπλόκα στους δρόμους εξαπλώθηκαν σε διάφορες περιοχές της χώρας και συνδικάτα και οργανώσεις από όλους τους κοινωνικούς τομείς, το ένα μετά το άλλο, ανακοίνωναν ότι τάσσονται με την μεριά των διαδηλωτών, απαιτώντας την παραίτηση του Λοσάδα. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση, ο αντιπρόεδρος των χώρας Carlos Mesa δηλώνει τη διαφωνία του με τον Λοσάδα, αλλά αρνείται να παραιτηθεί.

Η έκρυθμη κατάσταση που έχει δημιουργηθεί δεν φάνεται να κοπάζει καθώς χιλιάδες μεταλλωρύχοι από το Ορούρο κατευθύνονται στην Λα Πας κουβαλώντας μαζί τους δυναμίτη και δηλώνοντας έτοιμοι να δώσουν ακόμα και την ζωή τους προκειμένου να παραιτηθεί ο Λοσάδα. Επίσης ιθαγενείς Aymara από όλη τη χώρα συνεχίζουν να κατευθύνονται προς την Λα Πας.

Στο ραδιόφωνο μιλάνε για 28 νεκρούς και περισσότερους από 70 τραυματίες μόνο στη Λα Πας και το Ελ Άλτο. Στην Κοτσάμπάμα συνέλαβαν τρεις φοιτητές μετά τις συγκρούσεις που πραγματοποιήθηκαν το βράδυ μεταξύ φοιτητών και αστυνομίας στην Πλατεία 14 Σεπτεμβρίου.

Τρίτη 14 Οκτώβρη

Η Λα Πας στρατικοποιημένη, θύμιζε νεκρή πόλη, καθώς τίποτα δεν κινούνταν. Δρόμοι έρημοι, πόρτες και παράθυρα θαμμένα στο μαύρο, σημαίες με σπασμένα κοντάρια και ένας πόνος που διεισδύει στο δέρμα, σημάδεψαν την σημερινή μέρα. Στις λαϊκές γειτονιές ξαγρύπνησαν τους νεκρούς. Μυρωδιά κόκα, μυρωδιά φτώχειας, μυρωδιά πολέμου. Στις γειτονιές τις μεσαίας τάξης ατελείωτη θλίψη και θρήνος. Σε άλλες περιοχές λύπη και φόβος. Στην περιοχή του Ελ Άλτο οι κάτοικοι δεν κοιμούνται. Ετοιμάζονται για την καινούργια μέρα, για την υπεράσπιση των φυσικών πόρων.

Στην πόλη της Κοτσάμπάμα πραγματοποιήθηκαν συγκρούσεις καθ' όλη την διάρκεια της μέρας με την αστυνομία να απαντάει με δακρυγόνα και σφαίρες. Στο κέντρο της πόλης νέοι, φοιτητές, κοκαλέρος και γείτονες έχουν στήσει οδοφράγματα. Στην περιοχή της Τσαπάρε, κοκαλέρος και αγρότες έχουν κλείσει πολλούς δρόμους. Στην Σάντα Κρους πραγματοποιούνται λαϊκές διαδηλώσεις, μικρές μέχρι στιγμής. Το Ποτσσί έχει επίσης παραλύσει. Σχεδόν σε όλα τα μέρη της χώρας, όπου υπάρχουν εργάτες και αγρότες, οι διαμαρτυρίες πολλαπλασιάζονται.

Η γενική εργατική και αγροτική απεργία έχει μετατραπεί σε καθολική λαϊκή απεργία. Από τα σχολεία και τα μαγαζιά, μέχρι τα εργοστάσια και τα μέσα μεταφοράς, τίποτα δεν λειτουργεί στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας. Το αίτημα που ενώνει όλο τον λαό είναι ένα και μοναδικό: Να παραιτηθεί ο δολοφόνος Λοσάδα.

Εντωμεταξύ, αποκαλύπτεται ότι 15 στρατιώτες που αρνήθηκαν τη Δευτέρα να ανοίξουν πυρ στο λαό του Ελ Άλτο, σφαγιασθήκαν με εντολή των ανωτέρων τους. Αξιωματικός του στρατού δηλώνει ότι μεγάλη μερίδα στρατιωτικών, κυρίως νέοι, δεν είναι με το

μέρος της κυβέρνησης.

Ενώ όλα αυτά συμβαίνουν, η κυβέρνηση του Λοσάδα φαίνεται να αναζητεί λύσεις μέσω μεγαλύτερης καταστολής, νιώθοντας ακόμα αρκετά δυνατή λόγω της διεθνούς στήριξης που λαμβάνει. Συλλήψεις έγιναν στην πόλη της Λα Πας από κουκουλοφόρους πολίτες, μεταξύ των οποίων και η φεμινίστρια Μαρία Γκαλντίνο των Mujeres Creando.

Τετάρτη 15 Οκτώβρη

Η χθεσινή μέρα ξεκίνησε από την εν ψυχρώ δολοφονία δύο μεταλλωρύχων στην περιοχή Πατακαμάγια. 2500 μεταλλωρύχοι που πορεύονταν από το Ουανίνι προς την Λα Πας δέχτηκαν πυρά από ελικόπτερο την ώρα που έτρωγαν, με αποτέλεσμα να χάσουν την ζωή τους δύο και να τραυματιστούν 14. Παρ' όλα αυτά οι μεταλλωρύχοι συνέχισαν να αντιστέκονται με δυναμίτη, καθώς συγκρούσεις πραγματοποιούνταν καθ' όλη την διάρκεια της μέρας. Επίσης ένας δημοσιογράφος του ράδιο Erbol, το οποίο είναι η κύρια πηγή πληροφόρησής μας, τραυματίστηκε ενώ κάλυπτε τα γεγονότα.

Στη Λα Πας και στο Ελ Άλτο στρατιωτικές δυνάμεις επενέβησαν στις κεραίες αναμετάδοσης των μέσων επικοινωνίας Cadena A και de Radio Television Popular καθώς και άλλων μέσων. Το κανάλι Pío XII του ράδιο Erbol σώπασε καθώς στρατιώτες έριξαν τις κεραίες μέσω των οποίων μετέδιδε. Το πρωί ασφαλίτες κατέσχεσαν όλα τα αντίτυπα της έκδοσης των περιοδικών El Diario και Pulso, επειδή ζήτησαν την παραίτηση του προέδρου.

Τα μπλόκα και η γενική απεργία συνεχίζονται. Όλη η χώρα είναι σε αναβρασμό. Υπάρχουν συλλήψεις, βία και πολλή τρομοκρατία. Στη Λα Πας πραγματοποιήθηκε μεγάλη διαδήλωση η οποία έφτασε μέχρι την πλατεία Μουρίγιο, όπου βρίσκονται υπουργεία και κυβερνητικά γραφεία. Πλήθος κόσμου κατέφτανε όλη την μέρα στην πόλη. Στους κεντρικούς δρόμους της Κοτσάμπάμα οδοφράγματα στήθηκαν και συγκρούσεις γίνονταν συνεχώς.

Τις βραδινές ώρες ο Λοσάδα πρότεινε την διεξαγωγή δημοψηφίσματος σχετικά με την πολιτική που θα ακολουθήσει για το φυσικό αέριο και για το νόμο περί υδρογονανθράκων. Οι ηγετικές φυσιογνωμίες των αγροτών και των ιθαγενών χαρακτήρισαν την κίνηση αυτή ως «αναμόρφωση» και δεν φαίνεται να είναι ικανοποιητική λύση για τους βολιβιανούς.

Στο Ελ Άλτο ο κόσμος συνεχίζει να μην κοιμάται. Ο στρατός και η αστυνομία συνεχίζουν να εκφοβίζουν τον κόσμο, κάνοντας ουσιαστικά ένα είδος ψυχολογικού πολέμου. Στην Κοτσάμπάμα στη διάρκεια της νύχτας σκάφτηκαν χαντάκια για να αποτρέψουν την διέλευση των ταγκς. Όπλα του κόσμου παλούκια, πέτρες, σφεντόνες.

Πέμπτη 16 Οκτώβρη

Ένα τεράστιο κύμα ιθαγενών, αγροτών, εργατών, φοιτητών διαδήλωσε στους δρόμους της Λα Πας,

πρόκειται για την μεγαλύτερη διαδήλωση που έχει σημειωθεί στη χώρα στα 21 χρόνια «δημοκρατίας». Τουλάχιστον 250.000 κόσμου κατέλαβαν για 8 ώρες την πολιτική πρωτεύουσα της χώρας, απαιτώντας την παραίτηση του «δολοφόνου» χρησιμοποιώντας το γνωστό πλέον «Que se vayan todos»...να φύγουν όλοι, εντείνοντας τις κινητοποιήσεις και οργανώνοντας την μάχη στους δρόμους με τα στρατιωτικά ταγκς και τις οβίδες.

Επίσης, σημαντική ήταν και η παρουσία της μεσαίας τάξης χθες στους δρόμους της Λα Πας, της μεσαίας τάξης που πριν καταδίκαζε τις πορείες διαμαρτυρίας και τώρα ενώνεται με τον υπόλοιπο κόσμο, διαμαρτύρεται για την άγρια καταστολή και ζητάει την παραίτηση του Λοσάδα.

Ένας ακόμα τρόπος αντίδρασης των βολιβιανών είναι οι απεργίες πείνας που ξεκίνησαν από προχθές αλλά χθες γενικεύτηκαν (σε Λα Πας, Κοτσάμπάμα, Ταρίχα, Σούκρε, Σάντα Κρους) και διεθνοποιήθηκαν καθώς άρχισαν να κάνουν απεργία πείνας και στην Ισπανία και την Ελβετία.

Τα μπλόκα στους δρόμους συνεχίζονται, υπάρχουν συνολικά 37 σε όλη την χώρα. Μαζικές διαδηλώσεις σε Κοτσάμπάμα, Σάντα Κρους. Ιδιαίτερα σημαντική η ανακοίνωση του Κινήματος χωρίς Γη (MST) της Βολιβίας ότι εντάσσεται στον αγώνα και ξεκινάει δυναμικά μπλόκα στους δρόμους και καταλήψεις γης.

Στο Ελ Άλτο συνεχίζουν να κινητοποιούνται. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι αυτοοργανώνονται καθώς εδώ και εννέα μέρες την περιοχή διαχειρίζεται μια αυτόνομη κυβέρνηση.

Η κυβέρνηση Λοσάδα, που αναφέρεται στις κοινωνικές κινητοποιήσεις ως μέρος της «επικράτησης του ναρκοσυνδικαλισμού», είναι κάθε μέρα όλο και πιο στριμωγμένη, με τον αντιπρόεδρο Μέσα να ζητάει «εθνική ενότητα», νιώθοντας όμως ακόμα αρκετά δυνατή καθώς έχει την υποστήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρώπης.

«Goni, cabron, te espera el paredon...»
«Γκόνι, μαλάκα, σε περιμένει εκτέλεση»

Παρασκευή 17 Οκτώβρη

Η Παρασκευή 17 Οκτώβρη, που αποδείχθηκε και η τελευταία μέρα του Λοσάδα στην εξουσία, ξεκίνησε με το νέο της αποχώρησης του κόμματος NFR από τον κυβερνητικό συνασπισμό. Ο ηγέτης του κόμματος, Manfred Reyes Villa, ανακοίνωσε ότι «δεν πάει άλλο» και απέσυρε τους τρεις υπουργούς του από την κυβέρνηση. Ακολούθησε, λίγη ώρα μετά, η παραίτηση του εκπροσώπου τύπου της Κυβέρνησης.

Παράλληλα, συνεχίζονται οι τεράστιες διαδηλώσεις στην πρωτεύουσα Λα Πας, τη Κοτσάμπάμα και άλλες πόλεις, ενώ δεκάδες χιλιάδες διαδηλωτές συνεχίζουν να πορεύονται προς τη Λα Πας. Κάτω από αυτή την ασφυκτική πίεση, το ράδιο Erbol μετέδωσε στις 13.45 ώρα Βολιβίας ότι ο Λοσάδα αποφάσισε να παραιτηθεί και απομένει μόνο η υπογραφή του σχετικού εγγράφου. Η είδηση ξεσηκώθηκε ξέφρενος πανηγυρισμούς στη Λα Πας. Χιλιάδες κάτοικοι του Ελ Άλτο σπεύδουν στο αεροδρόμιο της πόλης, ώστε να μην επιτρέψουν στο Λοσάδα να διαφύγει από τη χώρα. Ο στρατός εξαπολύει επίθεση με δακρυγόνα και σφαίρες, ώστε να παρεμποδίσει τον λαό και ξεσπάνε συγκρούσεις. Επεισόδια σημειώνονται και στη Σάντα Κρους, όταν δεξιά οργάνωση νέων επιτίθεται στους διαδηλωτές στην πόλη.

Η προεδρική κατοικία αρχίζει σταδιακά να εκκενώνεται και στις 17.00 το απόγευμα σκάει η είδηση ότι ο Λοσάδα εγκαταλείπει τη χώρα. Χιλιάδες κόσμου στη Κοτσάμπάμα ανεμίζουν λευκά παντλία, αποκαίροντας το κάθαρμα. Σύμφωνα με τις τελευταίες εκδοχές, ο «Γκόνι» μεταφέρθηκε με τζιπ σε στρατιωτική εγκατάσταση της Λα Πας, από εκεί με ελικόπτερο στο αεροδρόμιο της Σάντα Κρους, από όπου αργά το βράδυ ένα αμερικανικό αεροπλάνο τον μετέφερε στο Μαϊάμι του ΗΠΑ.

Την ίδια ώρα συνεδριάζει το Κογκρέσο της χώρας και ανακηρύσσει ως Πρόεδρο τον **Κάρλος Μέσα**, τώως αντιπρόεδρος. Ο Μέσα δηλώνει ότι θα κυβερνήσει ως ενωτικός μεταβατικός πρόεδρος, για να «αποκαταστήσει την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος» και να οδηγήσει τη χώρα σε πρόωρες εκλογές.

ΒΟΛΙΒΙΑ: Η διαρκής εξέγερση

συνέχεια από τη σελίδα 1

νος πολιτικός κύκλος της ορίζεται από την επιτυχημένη λαϊκή επανάσταση του 1952 και την παρακμή της, που κατέληξε στην στρατιωτική δικτατορία του 1964. Τα επόμενα 18 χρόνια (1964-82) η Βολιβία, όπως και η υπόλοιπη Λατινική Αμερική, ζει μια περίοδο εναλλασσόμενων δικτατοριών και ημι-δημοκρατικών κυβερνήσεων, πάντα υπό την κυριαρχία του στρατού και των ΗΠΑ, με παράλληλους μαζικούς και αιματηρούς λαϊκούς αγώνες. Το 1982 η χώρα επανέρχεται οριστικά στην «δημοκρατική» οδό.

Ο Σάντσες ντε Λοσάδα αρχίζει να κυριαρχεί στο πολιτικό πεδίο της χώρας από το 1985. Σπουδαγμένος και μεγαλωμένος στις Η.Π.Α. και μετά βίας μιλώντας τα ισπανικά, ο «Γκόνι» θα φέρει στη χώρα ως Υπ. Οικονομικών τη νεοφιλελεύθερη θεραπεία-σοκ: πάγωμα μισθών και συντάξεων, ιδιωτικοποιήσεις, σφιχτή δημοσιονομική πολιτική και πλήρη υπαγωγή στις εντολές του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας. Εκεί αρχίζει και ο νέος αγώνας του βολιβιανού λαού, ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό αυτή τη φορά, ο οποίος βρίσκει την ιδανικότερή του ταύτιση στο πρόσωπο του Λοσάδα. **Γενική απεργία, μαζικές πορείες** προς την πρωτεύουσα Λα Παζ, άγρια καταστολή από τον στρατό με πολλούς νεκρούς και τραυματίες: από το 1985 αυτό το μοτίβο θα επαναληφθεί πολλές φορές.

Το 1993, ο «Γκόνι» καταφέρνει να εκλεγεί Πρόεδρος της χώρας και εισάγει ακόμα σκληρότερες αντιλαϊκές και νεοφιλελεύθερες πολιτικές, προσπαθώντας στη κυριολεξία να ξεπουλήσει τη χώρα και τους πλούσιους φυσικούς της πόρους στις πολυεθνικές. Θα παραμείνει πρόεδρος μέχρι το 1997, με την χώρα να έχει ζήσει έναν πραγματικό κοινωνικό πόλεμο. Τουλάχιστον δύο φορές ο Λοσάδα κήρυξε στρατιωτικό νόμο, **αμέτρητες οι απεργίες και οι διαδηλώσεις, δεκάδες οι νεκροί** και εξαφανισμένοι αγωνιστές/τριες.

Ο «κακός», βέβαια, δεν είναι ο Λοσάδα, καθώς και η επόμενη κυβέρνηση συνεχίζει τις ίδιες πολιτικές. Η κυβέρνηση του **Ούγκο Μπάνζερ** (που είχε ξανακυβερνήσει με σιδερένια πυγμή την περίοδο 1971-78), ακολουθώντας τις οδηγίες του ΔΝΤ και της Παγκόσμιας Τράπεζας, ιδιωτικοποιεί το 1999 πολλές δημόσιες επιχειρήσεις, μεταξύ των οποίων και η δημοτική επιχείρηση ύδρευσης της πόλης Κοτσάμπμπα. Η πολυεθνική κοινοπραξία (σημαντική συμμετοχή είχε και η αμερικανική Bechtel που σήμερα «αυτοκοδομεί» το Ιράκ) προβαίνει σε αυξήσεις των τιμών έως και

200%. Ξεσπάει εξέγερση στην Κοτσάμπμπα, με πρωτεργάτη το ιθαγενικό κίνημα, η οποία επεκτείνεται και στην πρωτεύουσα Λα Παζ. Και πάλι στρατιωτικός νόμος, γενική απεργία και άγριες συγκρούσεις με πολύ αίμα. Αυτή τη φορά το λαϊκό κίνημα πετυχαίνει σπουδαία νίκη και το νερό επιστρέφει στον έλεγχο του δήμου.

Παράλληλα, στη χώρα δυναμώνει ραγδαία η πολιτική οργάνωση του **ιθαγενικού κινήματος**, με βασικούς εκφραστές το **MAS** (κίνημα για τον Σοσιαλισμό) του Έβο Μοράλες και το **MIP** (Ιθαγενικό Κίνημα Πατσάκουϊ) του Φελίπε Κίσιπε («Mallku», στα ελληνικά Κόνδορας, για χρόνια αντάρτης πόλης). Το πιο δυναμικό κομμάτι του κινήματος είναι οι καλλιεργητές κόκας, ένα φυτό που για εμάς τους δυτικούς συνδέεται μόνο με την κοκαΐνη, αλλά στη Βολιβία είναι για αιώνες πηγή ζωής για εκατομμύρια ιθαγενείς, διατροφικά και θεραπευτικά. Από το 1997 είχε ξεκινήσει με τις οδηγίες των Η.Π.Α. ένας πόλεμος ενάντια στην κόκα, δήθεν ενάντια στα ναρκωτικά αλλά στην ουσία ενάντια στους ιθαγενείς, που εν τω μεταξύ χρησιμοποιείται και ως όπλο ενάντια στους αντάρτες της Κολομβίας και άλλα πολιτικά κινήματα της Λατ. Αμερικής.

Στις εκλογές του Ιούνη του 2002, το λαϊκό κίνημα θριαμβεύει: ο Έβο Μοράλες βγαίνει δεύτερος με 21%, μόλις 1,5 μονάδα πίσω από τον «Γκόνι» που ξαναβάζει υποψηφιότητα. Άλλο ένα 7% παίρνει ο «Κόνδορας» Κίσιπε. Πανικόβλητο μπροστά στην προοπτική μιας λαϊκής διακυβέρνησης της χώρας, σύσσωμο το κατεστημένο πολιτικό σκηνικό στηρίζει τον Λοσάδα: όλα τα άλλα κόμματα συνασπίζονται γύρω του και τον εκλέγουν και πάλι Πρόεδρο.

Η αντιπαράθεση δεν θα αργήσει να ξεσπάσει. Ο «Γκόνι» προσπαθεί να ποινικοποιήσει το ιθαγενικό κίνημα, προσδίδοντας του τον χαρακτηρισμό του «ναρκο-συνδικαλιστικού» και χρησιμοποιώντας τους εισαγγελέεις για να στοιχειοθετήσουν εναντίον αγωνιστών του γελοίες κατηγορίες τρομοκρατίας και σύνδεσης με τις ένοπλες ομάδες της Κολομβίας. Το λαϊκό κίνημα εντείνει τους αγώνες και εν μέσω μιας **περιόδου μπλόκων στους δρόμους και απεργιών**, το Φλεβάρη του 2003 η κυβέρνηση επιβάλλει νέους φόρους στους δημοσίους υπαλλήλους και μειώσεις μισθών της τάξης του 10%. Ο λαός εξαγριώνεται και η **εξέγερση** είναι άγρια και σαρωτική. Στην πρωτεύουσα Λα Παζ ξεσπάνε συγκρούσεις μεταξύ αστυνομίας (βλ. δη-

μόσιοι υπάλληλοι) και στρατού, ενώ δεκάδες χιλιάδες λαού πυρπολούν κυβερνητικά κτίρια. Περισσότεροι από 30 οι νεκροί. Ο «Γκόνι» κάνει πίσω και αποσύρει το μέτρο. Μερικές μέρες αργότερα παραιτείται σύσσωμο το υπουργικό συμβούλιο και ακολουθεί ανασχηματισμός.

Και φτάνουμε στον περασμένο Αύγουστο και τον «πόλεμο του αερίου», που θα απέβαινε μοιραίος για τον «Γκόνι». Η κυβέρνηση εξαγγέλει τα σχέδια της για παραχώρηση των τεράστιων αποθεμά-

των φυσικού αερίου (δεύτερα σε μέγεθος στην Αμερική, μόνο πίσω από τη Βενεζουέλα) στην πολυεθνική κοινοπραξία Pacific LNG, με σκοπό την εξαγωγή τους στις ΗΠΑ και το Μεξικό. Η λαϊκή αντίδραση οργανώνεται άμεσα, με συντονισμό όλων σχεδόν των λαϊκών οργανώσεων και συνδικάτων. Ξεκινάνε μπλόκα στους δρόμους και η **Κεντρική Ένωση Εργατών** της Βολιβίας (COB) καλεί σε απεργίες. Στις 19 Σεπτεμβρίου πραγματοποιούνται μεγάλες διαδηλώσεις στη Κοτσάμπμπα και τη Λα Παζ, οι μεγαλύτερες από την κρίση του νερού το 2000. Μια μέρα μετά οι δυνάμεις ασφαλείας επιτίθενται στο μπλόκο της Sorata, βόρεια της Λα Παζ, και στις συγκρούσεις που ακολουθούν στην γειτονική πόλη Warisata, πραγματοποιείται η **πρώτη σφαγή** με 5 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες. Οι διαδηλώσεις απαντούν με όπλα και σκοτώνουν 2 στρατιώτες.

Το λαϊκό κίνημα απαντά με **κίρση πανεθνικής απεργίας** διαρκείας από τις 29 Σεπτεμβρίου. Τα μπλόκα στους δρόμους πυκνώνουν και ο βιομηχανικός και αγροτικός τομέας της χώρα παραλύει από την απεργία. Ακολουθεί νέα σφαγή στην Βεντίλα, στις 9 Οκτώβρη, καθώς ο **στρατός επιτίθεται σε πορεία 500 μεταλλωρύχων** που οδεύουν προς την Λα Παζ, με άλ-

λους δύο νεκρούς. Το Σάββατο-κύριακο 11-12 Οκτώβρη ο στρατός εξαπολύει γενικευμένη επίθεση στην πόλη του Ελ Άλτο, πρόστιο 800.000 κατοίκων της Λα Παζ, όπου ο λαός συμμετέχει μαζικά στα μπλόκα και έχει αρχίσει να αυτοδιαχειρίζεται τις υποθέσεις του μέσω συμβουλίων γειτονιάς. Περισσότεροι από 30 οι νεκροί διαδηλωτές, πάνω από 100 οι τραυματίες στο διήμερο. Το ποτήρι έχει ξεχειλίσει και από την επόμενη ημέρα **ξεκινάει μια άνευ προηγουμένου παλλαϊκή εξέγερση** στη χώρα, που θα καταλήξει τελικά στην **αυτοτροπή του «Γκόνι»** την Παρασκευή 17 Οκτώβρη. Αναλυτικά

οι εξελίξεις των 5 αυτών ημερών στο άρθρο που ακολουθεί.

Τι μένει από τη φάση αυτή της διαρκούς εξέγερσης στη Βολιβία; Πρώτα από όλα, το αίμα περισσότερων από 80 νεκρών και πάνω από 400 τραυματιών. Ο «Γκόνι», ένας από τους πιο μισητούς εκπροσώπους της εξουσίας, επέτρεψε να πεθάνουν μετά από 18 ολόκληρα χρόνια με τις κλωτσιές στην πραγματική του πατρίδα, τις Η.Π.Α. Η **νέα κυβέρνηση**, του τέως αντιπροέδρου Κάρλος Μέσα, είναι ασθενής και μεταβλητή προς το παρόν τουλάχιστον και το λαϊκό κίνημα έχει πετύχει μια τεράστια νίκη, τόσο στο συμβολικό όσο και το ουσιαστικό επίπεδο, διατηρεί την ενότητά του και φαίνεται περισσότερο από ποτέ ως κυρίαρχος των εξελίξεων. Πέρα από τα συγκεκριμένα αιτήματα, για την ακύρωση του νόμου περί υδρογοναθράκων, τις καλλιέργειες κόκας κλπ, υπάρχει το γενικότερο αίτημα της συνολικής αλλαγής στη χώρα, της λαϊκής εξουσίας. Στον νέο Πρόεδρο έχει δοθεί διορία μερικών μηνών να εκπληρώσει τα λαϊκά αιτήματα ή να πέσει κι αυτός σαν τον «Γκόνι». Η εξέγερση δεν ξεκίνησε αυτόν τον Οκτώβρη στη Βολιβία, ούτε και τελείωσε εκεί.

Αφθονο υλικό για τη Βολιβία:
<http://athens.indymedia.org/features.php3?id=229>

«ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΟΜΗΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ» «ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ»

Αφού το πρώτο εξάμηνο του 2003 χορηγήθηκε μόνο σε τρεις (από τις περίπου 30.000 αιτήσεις!) το καθεστώς του πολιτικού πρόσφυγα, δεν είναι περιεργό που το Σάββατο 18 Οκτωβρίου 2003, χιλιάδες μετανάστες και πρόσφυγες πλαισίωσαν την πορεία, στην οποία καλούσαν από 50 μεταναστευτικοί, αντιρατσιστικοί, κοινωνικοί και συνδικαλιστικοί φορείς.

Η πορεία που οργανώθηκε από το Ελ. Κ. Φόρουμ, απαιτούσε ένα πραγματικό πλαίσιο ένταξης και νομιμοποίησης των εκατοντάδων χιλιάδων μεταναστών που ζουν στην Ελλάδα, πολλοί από τους οποίους αντιμετωπίζουν άμεσο κίνδυνο απονομιμοποίησης-απέλασης μετά το τέλος Οκτώβρη 2003. Η πορεία ζητούσε άμεση νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, αυξήσεις, δουλειά και ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους, παροχή άσυλου και στέγης στους πρόσφυγες και να σταματήσουν άμεσα οι απελάσεις από την Ευρώπη-Φρούριο. Και είχε συνθήματα όπως «**Παράνομοι και ανασφάλιστοι μετανάστες σημαίνουν χει-**

ρότερα μεροκάματα για όλους τους εργαζόμενους, Έλληνες και μετανάστες!» και «**Την «εγκληματικότητα» τη γεννά η**

φτώχεια και η ανεργία, δεν είναι στα γονίδια κανενός!»

Στο τέλος Οκτωβρίου λήγει η προθεσμία υποβολής των αναγκαίων δικαιολογητικών για τη χορήγηση άδειας παραμονής και το δράμα εκατο-

ντάδων χιλιάδων μεταναστών-τριών συνεχίζεται. Χιλιάδες οικονομικοί πρόσφυγες είτε δεν μπόρεσαν να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα έγγραφα, είτε εξαναγκάστηκαν να πληρώσουν οι ίδιοι για να εξασφαλίσουν τα αναγκαία ένσημα (τουλάχιστον 150 ένσημα το χρόνο) ή περίμεναν πολλούς μήνες για να πάρουν τελικά ληγμένη άδεια παραμονής, κ.λπ.

Η κυβέρνηση επιλέγει να μη λύνει ριζικά το πρόβλημα (με νομιμοποιήσεις χωρίς αποκλεισμούς, με απλούστευση των διαδικασιών και κυρίως με την κατοχύρωση των στοιχειωδών δικαιωμάτων των μεταναστών-τριών), αλλά και να το συντηρεί με μικρορρυθμίσεις

ώστε να μη γίνεται εκρηκτικό. Για να μην ζουν οι μετανάστες με το διαρκή φόβο της απέλασης, η κυβέρνηση πρέπει να απλουστεύσει τις διαδικασίες νομιμοποίησης, να καταργήσει την άδεια εργασίας, το παράβολο των 150 Ευρώ και τη συλλογή ενσήμων ως προϋπόθεση για την έκδοση άδειας παραμονής, να θεσπίσει την 3ετή άδεια παραμονής για όσους νομιμοποιούνται για πρώτη φορά και την 5ετή μετά την πρώτη ανανέωση, να δημιουργήσει πραγματικά κέντρα υποδοχής-και όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης- για τους οικονομικούς και πολιτικούς πρόσφυγες. Τα ένσημα πρέπει να τα πληρώνουν οι εργοδότες και όχι οι ίδιοι οι μετανάστες.

Η πορεία των **4.500** και παραπάνω ατόμων, ήταν από τις μαζικότερες με αυτό το θέμα και είχε μετανάστες από Αλβανία, Φιλιππίνες, Μπανγκλαντές, Μαρόκο, Βουλγαρία, Γκάνα, Νιγηρία και Ελλάδα.

Περισσότερα και φωτογραφίες στο άρθρο, αριθμός **147783**. Τα αιτήματα και το πλαίσιο της πορείας, στο **147437**. Για την πορεία μεταναστών της 17ης Ιουλίου που οργανώθηκε από το ΠΑΜΕ δείτε το **125368** και για εκείνη της 10ης Ιουλίου που οργανώθηκε από το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ, το **123254**.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ:

Νίκη της αυτοδιαχείρισης στη Μπρούκμαν

Στις **18 του Δεκέμβρη του 2001** τα αφεντικά εγκαταλείπουν εντελώς την βιοτεχνία Μπρούκμαν στην Αργεντινή αφήνοντας 115 εργαζόμενους στην τύχη τους. Χρωστούσαν τα δώρα πέντε χρόνων, άδειες ασφάλειας, τρεις μήνες μισθούς και πολλά άλλα. Εκείνο το διάστημα οι εργάτριες υπέφεραν από ταπεινώσεις, εξευτελισμούς και την εκμετάλλευση. Έτσι αποφασίζουν να **καταλάβουν τη βιοτεχνία** και να υπερασπιστούν τη δουλειά τους. Δημιούργησαν μια συνέλευση της βιοτεχνίας στην οποία πήραν την απόφαση να βγουν στο δρόμο, στην αρχή στην γειτονιά που βρίσκεται η βιοτεχνία. Με αυτό τον τρόπο κατόρθωσαν να έχουν την βοήθεια και την αλληλεγγύη των γειτόνων, γεγονός που τις βοήθησε πολύ στις μέτεπειτα εξελίξεις.

Έτσι φτάσαμε μέχρι τον **Νοέμβρη του 2002**, σχεδόν ένα χρόνο, να δουλεύουν την βιοτεχνία 44 γυναίκες και 12 άντρες, αποδεικνύοντας ότι ένα εργοστάσιο μπορεί να λειτουργήσει μόνο με τους εργατές του και να είναι βιώσιμο. Όπως οι ίδιες οι εργάτριες λένε: «**Δουλεύοντας ελεύθερα μπορείτε και να δουλεύετε περισσότερο, γιατί δουλεύετε ήσυχα, χωρίς κανένας να σε πιέζει και μπορείτε να αναπυκθείτε ως άτομο, ως εργάτρια ή ακόμα και ως επιχειρηματίας. Για να αρχίσουμε να κάνουμε πράγματα, τα οποία ποτέ δεν κάναμε, όπως το να μαζεύουμε τα χρήματα για τους μισθούς. Πρά-**

ματα που ούτε που θα μας είχαν περάσει από το μυαλό να κάνουμε. Και εδώ και κάποιο καιρό κάποιοι μέχρι που μας ονομάζουν επικίνδυνες εργάτριες, γιατί δοκιμάζουμε να διαχειριζόμαστε το εργοστάσιο με μεθόδους απαγορευμένες. Να ξέρουμε πόσο κοστίζει το κάθε κομματάκι υφάσματος για να φτιάξεις ένα σάκο και να ξέρουμε ότι μπορεί να πουληθεί σε τιμές προσιτές στον κόσμο. Και τέλος πάντων ότι μπορούμε να ζήσουμε όπως ζούμε και να πάμε μπροστά το εργοστάσιο. Να μην έχουμε χρέη, να μπορούμε να έχουμε τιμές προσιτές στον κόσμο, δεν χρειάζεται να είναι όλα στις ακριβές τιμές που καθορίζουν τα αφεντικά. Εμείς από αυτή την θέση, ξέρουμε

ότι μπορείς να πουλήσεις καλά και φτηνά.»

Η πρώτη **απόπειρα καταστολής** έγινε στις **24 Νοεμβρίου του 2002** και η οποία όμως απέτυχε καθώς **οι εργάτριες ανακατέλαβαν την βιοτεχνία τον Μάρτη του 2003** χάρη στην συμπαράσταση πικετέρος, λαϊκών συνελεύσεων, φοιτητών και πολιτικών κομμάτων της αριστεράς που βρέθηκαν πολύ γρήγορα έξω από την βιοτεχνία εκφράζοντας έτσι την αντίθεσή τους στην καταστολή και την αλληλεγγύη τους στους εργατές της βιοτεχνίας υπερασπίζοντας το δικαίωμα στην αυτοδιαχείριση της εργασίας.

Ένα μήνα περίπου μετά την επιτυχή ανακατάληψη, η κυβέρνηση ξαναχτυ-

πά με ακόμα μεγαλύτερη καταστολή και βιαιότητα τόσο στη βιοτεχνία Μπρούκμαν όσο και σε άλλους αυτοοργανωμένους χώρους στη Μπουένος Άιρες. **Στις 17 Απριλίου** μεγάλη αστυνομική δύναμη φτάνει στη βιοτεχνία **αναγκάζοντας τις εργάτριες να βγουν από το κτίριο**. Οι εργάτριες δεν το βάζουν κάτω, αντιστέκονται και στο πλευρό τους σύντροφοι και συντρόφισσες από το κατελιγμένο εργοστάσιο **Ζανόν**, που επίσης λειτουργεί υπό εργατικό έλεγχο, γείτονες, πικετέρος, φοιτητές. Η καταστολή θυμίζει τις μέρες του Δεκέμβρη του 2001. **Τάνκς, δακρυγόνα, σφαίρες αναγκάζουν τις εργάτριες να παραμείνουν έξω από το εργοστάσιο τους.**

Για επτά περίπου μήνες, μέχρι τον Οκτώβρη του 2003, οι εργάτριες παρέμειναν έξω από το εργοστάσιο, υπερασπίζοντας το δικαίωμα τους στην εργασία. Η επιμονή τους όμως και η ανάγκη τους να εργαστούν, σε συνδυασμό με την αμέριστη συμπαράσταση του κόσμου όλο αυτό το διάστημα, αναγκάζουν την κυβέρνηση να νομιμοποιήσει την Μπρούκμαν, καθώς στις **30 Οκτώβρη**, η περιφερειακή Βουλή του Μπουένος Άιρες εγκρίνει νόμο που **απαλλοτριώνει τη Μπρούκμαν υπέρ των εργαζομένων**, στερώντας από το οικονομικό (και πολιτικό) κατεστημένο το επικείμενο της "παρονομίας".

Άρθρο **152709**

Βέλγιο: «Επιθεωρητές» σε στρατηγείο του ΝΑΤΟ

Περίπου 500 άτομα συνελήφθησαν στις 25 Οκτωβρίου στο Βέλγιο όταν αποπειράθηκαν να εισέλθουν στο Ανώτατο Στρατηγείο Συμμαχικών Δυνάμεων Ευρώπης του ΝΑΤΟ (SHAPE), στα πλαίσια της πρωτοβουλίας «Get in shape». Η προσπάθεια περίπου 1.000 ανθρώπων να μπουν στο στρατηγείο του ΝΑΤΟ, είχε σκοπό να γίνει μια «επιθεώρηση» σε αυτό για στοιχεία παρουσίας αμερικάνικων πυρηνικών όπλων στο Βέλγιο (και στην Ευρώπη) και σχέδια για τη χρησιμοποίησή τους. Όπως καταγγέλλουν και οι διοργανωτές της προσπάθειας: «Τα πυρηνικά όπλα δεν είναι μόνο επικίνδυνα και ανήθικα όπλα μαζικής καταστροφής, είναι επίσης παράνομα». Οι περισσότεροι ακτιβιστές συνελήφθησαν πριν καν φτάσουν στο αρχηγείο, καθώς η ισχυρή αστυνομική δύναμη που τους ακολουθούσε κάποια στιγμή χρησιμοποίησε μια αντλία νερού και μετά τους επιτέθηκε σε ένα διπλανό δασάκι. Εκεί έγιναν 437 συλλήψεις.

Παρόλ' αυτά, 55 άτομα κατάφεραν να μπουν μέσα στα αρχηγεία, όπου όμως δεν είχαν καλύτερη τύχη από το να συλληφθούν και αυτοί. Είχε προηγηθεί το πρωί της ίδιας μέρας η είσοδος με μη βίαιο τρόπο 12 ακτιβιστών οι οποίοι μετά από μισή ώρα επιθεώρησης βρέθηκαν επίσης στα χέρια των αρχών.

Περισσότερα στο άρθρο 151543

Εκουαδόρ: Ιθαγενείς κατά ΤΕΧΑΚΟ

Στις 21 Οκτώβρη, ξεκίνησε στην πόλη Lago Lagrio της Ζούγκλας του Αμαζονίου μια δίκη εναντίον της πολυεθνικής εταιρίας ΤΕΧΑΚΟ. Η εταιρία κατηγορείται από 30.000 κατοίκους του Εκουαδόρ -ιθαγενείς στην πλειοψηφία τους- ότι κατά τη διάρκεια των χρόνων 1972 ως 1992 που έκανε άντληση πετρελαίου από τη Ζούγκλα, μόλυσε 18.500.000.000 γαλιόνια νερού με τοξικά απόβλητα. Το δικαστήριο γίνεται στο Εκουαδόρ έπειτα από σκληρούς αγώνες των ιθαγενών που διήρκεσαν 9 χρόνια, με απαίτηση να μην εκδικαστεί η υπόθεση στις ΗΠΑ, αλλά στη χώρα των Άνδεων. Άλλη μια δίκη εναντίον της ίδιας εταιρίας γίνεται πάλι στο Εκουαδόρ - στην πόλη Tena.

Περισσότερα στο άρθρο 148986

Τουρκία: 67 συλλήψεις σε πορείες ενάντια στην αποστολή στρατευμάτων στο Ιράκ

Τρίτη 7 Οκτωβρίου: Η εθνοσυνέλευση στην Τουρκία ενέκρινε τελικά την αποστολή στρατευμάτων στο Β. Ιράκ.

Τετάρτη 8 Οκτωβρίου: Στην Κωνσταντινούπολη έγινε διαδήλωση φοιτητών ενάντια στην αποστολή στρατευμάτων στο Ιράκ με αντιαμερικάνικα συνθήματα. Άλλες δύο διαδηλώσεις έγιναν στη νοτιοανατολική Τουρκία - στη Μερσίνα και στη Τζειχάν. Οι διαδηλώσεις διαλύθηκαν από την αστυνομία και πολλοί διαδηλωτές (44 στη Μερσίνα και 23 στη Τζειχάν) συνελήφθησαν.

άρθρο 144786

Παλαιστίνη: Το τείχος του αίσχους

Συνεχίζεται το χτίσιμο από το Ισραήλ του τείχους του Απαρτχάιντ, που συνολικά προβλέπεται να φτάσει τα 650 χιλιόμετρα μήκος (με ύψος που θα φτάνει και τα 8 μέτρα), παρά το ψήφισμα του ΟΗΕ που απαιτεί να σταματήσει η κατασκευή του. Το τείχος περιφράσσει κι απομονώνει τη Δυτική Όχθη και τους κατοίκους της, περιορίζοντας ακόμα περισσότερο τις μετακινήσεις τους, διαλύοντας τις αγορές τους, αρπάζοντας τα χωράφια τους και αποκόπτοντάς τους από τις βασικές παροχές νερού και ύδρευσης. Στο μεγαλύτερο μέρος του, το τείχος θα αποτελείται από έναν ηλεκτρονικό φράχτη με συρματόπλεγμα και τάφρο. Διεθνής καμπάνια ενάντια στο τείχος της ντροπής προετοιμάζεται για τις 9 Νοέμβρη.

Περισσότερα στο κεντρικό θέμα «Stop The Wall» & στο αρχείο «Παλαιστίνη»

Ισραηλινοί ενάντια στη συνέχιση της καταστροφής

Διακόσιοι καθηγητές ισραηλινών πανεπιστημίων συνυπέγραψαν κοινή δήλωση υποστήριξης προς τους 27 πιλότους που αρνούνται να λάβουν μέρος σε αποστολές στα παλαιστινιακά εδάφη. Αυτό αναφέρει σε δημοσίευσμά της η εφημερίδα «Γιεντιότ Αχρονότ». Από την πλευρά τους, 36 συγγραφείς και ποιητές απηύθυναν από κοινού έκκληση στην ισραηλινή κυβέρνηση να διαπραγματευτεί με τους παλαιστινίους για να τερματιστεί η καταστροφή.

Ιρλανδία: Κι άλλες φυλακίσεις για τον «bin-tax»

Την Πέμπτη 9 Οκτώβρη το πρωί, 10 κάτοικοι της περιοχής του Φίνγκαλ φυλακίστηκαν για δύο εβδομάδες, επειδή πήραν μέρος στις κινητοποιήσεις ενάντια στην εισαγωγή του φόρου αποκομιδής σκουπιδιών (Μπιν-Ταξ). Οι νέες καταδικές ακολούθησαν τις φυλακίσεις των Τζο Χίγγινς, βουλευτή του Σοσιαλιστικού Κόμματος και την Κλερ Ντέιλι, δημοτική σύμβουλο του Σ.Κ. που φυλακίστηκαν για ένα μήνα στις 19 Σεπτέμβρη επειδή παραβίασαν την απόφαση

του δικαστηρίου που τους υποχρέωνε να σταματήσουν τις κινητοποιήσεις.

Εν τω μεταξύ, ο Δήμος του Νότιου Δουβλίνου προέβη σε περαιτέρω καταστολή των κινητοποιήσεων με την κατακράτηση των κάδων όσων κατοίκων μιας περιοχής της πόλης (Tallaght) αρνούσαν να πληρώσουν το φόρο.

Περισσότερα στα άρθρα 145680,143843,148243,151373

ΗΠΑ: Διαδήλωση ενάντια στην κατοχή του Ιράκ

Το Σάββατο 25 Οκτώβρη, πραγματοποιήθηκε στην Ουάσινγκτον, πρωτεύουσα των Η.Π.Α, μία πολύ μεγάλη διαδήλωση ενάντια στην κατοχή του Ιράκ. Είναι η πρώτη μαζική διαδήλωση στις Η.Π.Α. μετά τη «λήξη» του πολέμου, την περασμένη άνοιξη. Περίπου 35-40.000 αμερικανοί/ίδες διαδήλωσαν ζητώντας τον τερματισμό της αμερικάνικης κατοχής. Την διαδήλωση είχαν καλέσει και προετοίμασει εδώ και περίπου 2 μήνες, οι δύο μεγάλες αντιπολεμικές συμμαχίες στις ΗΠΑ, η United for Peace and Justice και η International A.N.S.W.E.R.

Κατά τη διάρκεια της μεγάλης πορείας, πραγματοποιήθηκαν και πολλές μικρότερες δράσεις και «παρά»-διαδηλώσεις από τα πιο ριζοσπαστικά κομμάτια των διαδηλωτών. Η αστυνομία έκανε αισθητή την παρουσία της σε αυτό το κομμάτι των διαδηλωτών, χωρίς όμως να υπάρξουν επεισόδια ή συλλήψεις.

Την ίδια μέρα, άλλοι 15.000 αμερικανοί/ίδες πραγματοποίησαν παράλληλη διαδήλωση στην άλλη ακτή των Η.Π.Α., στο Σαν Φρανσίσκο. Κεντρικά συνθήματα της διαδήλωσης: «87 δισ δολάρια για δουλειές και εκπαίδευση, όχι για πόλεμο και κατοχή!» και «Φέρτε πίσω τους στρατιώτες τώρα!».

Περισσότερα στο άρθρο 150263

Χιλή: Υπερασπίζοντας το δικαίωμά τους να είναι Μαπούτσε

Κυριακή 12 Οκτωβρίου: Πορεία των Μαπούτσε από την Πλάζα Ιτάλια ως το λόφο Ουελέν (Σάντα Λουσία στη γλώσσα των κατακτητών) με συμμετοχή 4.000 ινδιάνων Μαπούτσε και Αϊμάρα, αναρχικών, του πατριωτικού μετώπου Μανουέλ Ροντρίγκεζ, της Διεθνούς Αμνηστίας και της φανατικής κερκίδας της Κόλο Κόλο που έχει ως έμβλημα τον Μαπούτσε αρχηγό Κασίκε (= Κόλο Κόλο). Επικεφαλής της πορείας ήταν μάδα από μικρούς Μαπούτσε, που κρατούσε πάνω με σύνθημα «τα παιδιά υπερασπίζονται το δικαίωμά τους να είναι Μαπούτσε». Ακολουθούσε ένα μεγάλο πανώ που έγραφε «ούτε η φυλακή ούτε ο θάνατος μπορούν να σταματήσουν τον αγώνα των Μαπούτσε» και μια φωτογραφία του Άλεξ Λεμούν Σααβέδρα, του φοιτητή Μαπούτσε που δολοφονήθηκε από μπάτσο που παραμένει μέχρι τώρα ατιμώρητος και απλά μετατέθηκε από το Τεμούκο στη Βαλβίδια. Στη διάρκεια της πορείας, οι Μαπούτσε και οι Αϊμάρα επαιζαν σκοπούς της μουσικής τους και χόρευαν, πληροφορώντας τους διάφορους περιέργους θεατές (όπως εμάς για παράδειγμα) ότι η εκδήλωση δεν είναι φολκλόρ, η 12η Οκτώβρη είναι για εκείνους ημέρα μνήμης και αγώνα. Επίσης, έκαψαν σημαίες της Αμερικής και της Χιλής (τις οποίες είχαν τυπώσει ανάποδα με το αστέρι κάτω) και ανδρείκελα που συμβόλιζαν τους ισπανούς κατακτητές. Η εκδήλωση έκλεισε με ροκ συναυλία στην οδό Μιραφλόρες, ανάμεσα στην εθνική βιβλιοθήκη και το λόφο Ουελέν.

Διαδηλώσεις έγιναν ακόμη στο Τεμούκο, στη Βαλβίδια και στην Αρίκα (περιοχή των Αϊμάρα). Επίσης, επιτροπή για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων επισκέφτηκε τις γυνακείες και αντρικές φυλακές στην Αγκόλ και συνομίλησε με κρατούμενους Μαπούτσε.

Διαδήλωση φοιτητών είχε γίνει και την Πέμπτη 10 Οκτώβρη η οποία κράτησε πάνω από δύο ώρες και οι φοιτητές συγκρούστηκαν με την αστυνομία έξω από το πανεπιστήμιο του Σαντιάγο, ενώ πέταξαν μολότωφ και επιτέθηκαν σε κτίρια πολυεθνικών (Shell).

Τετάρτη 22 Οκτώβρη: Συγκρούσεις αστυνομικών με Μαπούτσε στη Χιλή. Πιο συγκεκριμένα: μια ομάδα ιθαγενών προσπάθησε να εμποδίσει την αποψίλωση πευκεώδους δασικής έκτασης 4 εκταρίων στην περιοχή Καντέρα Άλτα, 8 χλμ. νοτίως του Τεμούκο. Η επέμβαση των δυνάμεων της τάξης είχε σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό 4 ινδιάνων από πλαστικές σφαίρες, ενός μπάτσου από ξυλοδαρμό και τη σύλληψη 10 ινδιάνων, μεταξύ των οποίων και του λόνκο (αρχηγού μιας κοινότητας Μαπούτσε) Λουίς Τρανμαμίλ της κοινότητας Χοσέ Χίνεο. Μια ανακοίνωση των Μαπούτσε αναφέρει ότι τους έχουν υφαρπαγεί συνολικά 37 εκτάρια στην περιοχή από τη δεκαετία του '60.

άρθρα 145715,149124

Ένρον και Shell στη Βολιβία

Στο επίκεντρο των διαμαρτυριών στη Βολιβία βρίσκεται για μια ακόμα φορά η Ένρον, η εταιρεία του κλάν Μπους που φάλιξε το 2001. Η Ένρον, από τα πιο βρώμικα περιστατικά διαπλοκής πολιτικής και οικονομίας, είναι ένα σύμβολο της αποτυχίας, και όχι ασφαλώς από ηθική άποψη, της νεοφιλελεύθερης πρακτικής, της δόλια χρεοκοπία της Ένρον χρησίμευσε στη χρηματοδότηση της ανόδου του Μπους και την εισοδό του στον Λευκό Οίκο ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι ζημιές της οικονομίας, κατάρρευσης, που την πλήρωσαν ακριβά οι αμερικάνοι συνταξιοϋχοι και τώρα όπως φαίνεται την πληρώνουν και σχεδόν όλοι οι βολιβιανοί. Ο Φεντερίκο Ραμπίνι έγραφε στην εφημερίδα *La Repúblika* (10-12-2001) ότι η τεξανική εταιρεία και ο πρόεδρος της Κένεθ Λέι φηγουράριζε πρώτος-πρώτος στη **λίστα των επίσημων χρηματοδοτών της προεκλογικής καμπάνιας** του Μπους και ορισμένοι από τους στενότερους συνεργάτες του νυν προέδρου ήταν γραμμένοι, μέχρι πρόσφατα, στο βιβλίο πληρωμών της Ένρον σαν σύμβουλοι ή μάντζερ. Όλοι τους κατείχαν σημαντικό μερίδιο από τις μετοχές και τα αποθεματικά της που για καλή τους τύχη είχαν φροντίσει να ρευστοποιήσουν πριν τη χρεοκοπία της.

Τι συμβαίνει λοιπόν στη Βολιβία; Όλα αρχίζουν το 1993 όταν ο πρόεδρος Σάντσεζ ντε Λοσάδα, αφού πήρε τις εκλογές, παρουσιάζει, με την υποστήριξη του ΔΝΤ, ένα πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων με κεντρικό σημείο τις ιδιωτικοποιήσεις. Σε αντίλλαγμα υπόσχεται ένα κοινωνικό σύστημα ασφαλίσεων και βασική εκπαίδευση για όλους μέσω της εκποίησης επιχειρήσεων του κράτους. Υπόσχεται την ιδιωτικοποίηση της εθνικής βιομηχανίας πετρελαίου (YPFB) χωρίς να κάνει το κράτος τον έλεγχο της. Στα μέσα του 1994, **παρχωρούνται στην Ένρον τα δικαιώματα εξαγωγής, πώλησης, κατασκευής αγωγών μεταφοράς και έρευνας νέων κοιτασμάτων.** Συμπρωματικά, το 1995 ανακαλύπτουν τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου. Λίγο αργότερα, η διεύθυνση της YPFB κάνει και μια δεύτερη ανακάλυψη: η κυβέρνηση είχε παραχωρήσει το 55% της εκμετά-

λευσης του αερίου στην Ένρον. Οργανώνονται διαδηλώσεις και κατηγορούν τον πρόεδρο για διαφθορά. Αυτός, πιεζόμενος από τις διαμαρτυρίες, πείθει την Ένρον να μοιράσει την τούρτα με τη Σελ. Ο φόβος για σαμποτάζ στους αργεντινικούς αγωγούς φυσικού αερίου, «υποχρεώνει» τις ΗΠΑ να περιφρουρούν τους αγωγούς, με το πρό- σχημα του αγώνα κατά της κόκας.

Οι πρώτες **μεγάλες λαϊκές διαμαρτυρίες** κατά των αγωγών φυσικού αερίου άρχισαν το 1998. Οι ΜΚΟ και ο πληθυσμός των δασών Τσικίτάνο υπερασπίζονται τις φυτείες κόκας και αντιτίθενται στα σχέδια αποψίλωσης της Ένρον. Οι διαμαρτυρίες στις νοτιοανατολικές περιοχές, διαρκούν 4 χρόνια. Στις αρχές του 2002, ο Σάντσεζ ντε Λοσάδα, που μόλις έχει επανέλθει στην Προεδρία, αναγγέλλει την κατασκευή ενός νέου αεριοαγωγού προς τη Χιλή με προορισμό τις ΗΠΑ. Ξεσηκώνεται όλη η χώρα και τελικά ο λαός ρίχνει τον Πρόεδρο.

Ακριβώς αντίστροφη είναι η περίπτωση της Βενεζουέλας (την άλλη χώρα της Νοτίου Αμερικής με τεράστια αποθέματα ενέργειας). Εδώ και χρόνια και με κάθε μέσο η βορειοαμερικανική κυβέρνηση υποκινεί μια εξέγερση για να στείλει σπiti του τον πρόεδρο Τσάβεζ, που προσπάθησε να εθνικοποιήσει το πετρέλαιο. Αντίθετα, στη Βολιβία οι ΗΠΑ υποστήριξαν την παραμονή του «Γκόνι» στην εξουσία, παρά την τεράστια λαϊκή εξέγερση.

Στις ειδήσεις, για τα γεγονότα στη Βολιβία αφιερώνουν κάποια δευτερόλεπτα και ύστερα απόλυτη σιωπή. Ο υποτιθέμενος δημοκρατικός τύπος, αναφέρει σαν αιτία των συγκρούσεων κάποια αντιπαράθεση ανάμεσα σε Βολιβία και Χιλή, που ανάγεται στον 19ο αιώνα, όμως στη Λα Παζ όλοι γνωρίζουν ότι οι διαμαρτυρίες κατευθύνονται προς τις μεγάλες πολυεθνικές και τις ΗΠΑ. Δεν θέλουν να δοθεί για ψίχουλα το αέριο στις ΗΠΑ. Μετά από 10 χρόνια κοροϊδίας, ο κόσμος έστειλε τον «Γκόνι», υπηρέτη των πολυεθνικών, σπiti του.

Βασισμένο στο άρθρο **147201**

Διαδηλώσεις στη Ρώμη

Σάββατο 4 Οκτωβρίου: Ηγέτες από 28 ευρωπαϊκά κράτη συμμετείχαν στη σύνοδο της Ρώμης για τις τελικές διαπραγματεύσεις που αφορούν το Σύνταγμα της ΕΕ, το οποίο έχει σχεδιασθεί για να υπερκεραστούν τα εμπόδια στη λήψη των αποφάσεων μετά την διεύρυνση της Ένωσης από τον ερχόμενο χρόνο. Μολαταύτα, παραμένουν πολλά ακανθώδη σημεία στις ειδικότερες διατυπώσεις του κειμένου, με αποτέλεσμα οι τριβές ανάμεσα στα μεγάλα και στα μικρά κράτη της ΕΕ να είναι μεγάλες και οι διαπραγματεύσεις σκληρές. Οι ευρωπαίοι ηγέτες συναντήθηκαν στο προάστιο EUR, που οικοδομήθηκε από το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι, κι επελέγη διότι είναι εύκολο να αποκλεισθεί η πρόσβαση του στους διαδηλωτές.

Τις προηγούμενες μέρες καλλιεργήθηκε **εκτεταμένο κλίμα εκφοβισμού** με δρακόντεια μέτρα ασφαλείας και εκτεταμένη τρομοκρατία με κατ' οίκον έρευνες και **συλλήψεις 8 disobedienti** σε ολόκληρη την Ιταλία. Την Παρασκευή «άγνωστοι» εισέβαλαν στην έδρα των Cobas στο Prenestino προκαλώντας καταστροφές. Παρόλα αυτά, το κίνημα δήλωνε την ετοιμότητά του να αντιπαρατεθεί ενεργά με τους περίπου 10.000 αστυνομικούς που κατέκλυσαν τη Ρώμη, αντιπροτείνοντας τη δική του άποψη για το μέλλον «μιας Ευρώπης ειρηνικής, αφοπλισμένης, αντινεοφιλελεύθερης και αντιρατσιστικής, που να προσπίζεται τα κοινωνικά δικαιώματα και την κοινωνία, να αξιοποιεί τη συμμετοχικότητα και το περιβάλλον».

Η αρχή έγινε την Παρασκευή με τη **συμβολική ρίψη «κοπράνων»** έξω από το γραφείο του Berlusconi από τους disobedienti. Στις 11 το πρωί του Σαββάτου, περίπου 500 disobedienti και άλλοι, εμφανίστηκαν ξαφνικά μπροστά στο πρωθυπουργικό γραφείο, και πέταξαν ρολά χαρτί υγείας στο μέγαρο και τους μπάτσους, σε προφανή συνέχεια της ενέργειας της προηγούμενης μέρας. Την ίδια ώρα, άλλοι ακτιβιστές κατά της παγκοσμιοποίησης σταματούσαν την κυκλοφορία σε διάφορα σημεία του κέντρου της Ρώμης με τακτική hit and run.

Ταυτόχρονα, στο *viale Marconi* έγινε **επίθεση διαδηλωτών σε γραφείο τοποθέτησης σε προσωρινή αποσχόληση** (παρκάριασματος και υπερεκμετάλλευσης των «απασχολήσιμων»).

Κατά τα κανάλια έβγαине πυκνός καπνός, αλλά αργότερα διευκρινίστηκε ότι είχε πέσει μόνο ένα καπνογόνο.

Έξω από το σταθμό μετρό San Paolo, γύρω στις 12, έξεψασαν **επεισόδια με ανθρωποκυνητό από μπάτσους** με πολιτικά, με υπηρεσιακές μοτοσυκλές μοτοκρός να ορμάνε στους διαδηλωτές και άλλα όμορφα. «Προσήχθησαν δι' εξακρίβωσιν» 37 άτομα. Ο Piero Bernocchi των Cobas κατήγγειλε τα όσα έγιναν στο San Paolo και ότι «η αστυνομία δεν τηρεί τα όσα υποσχέθηκε, έχει βγάλει προβοκατόρικα στους δρόμους υπερβολικά μεγάλο αριθμό αστυνομικών».

Η **διαδήλωση των συνδικάτων**, υπό την υψηλή αιγίδα της CES, ξεκίνησε στις 3 περνώνας από το κέντρο της πόλης. Οι εκτιμήσεις συμμετοχής αναφέρουν κάπου 70.000.

Στις 2 ξεκίνησε η διαδήλωση του κινήματος των *dissobedienti* με προορισμό το Συνεδριακό Κέντρο στο EUR. Στην ουρά της πορείας, υπήρχε μικρή **ομάδα black block**. Στις 4, η κεφαλή της πορείας (ομάδα γυναικών με κράνη, μαντίλια στο πρόσωπο και πλαστικές ασπίδες) έφτασε στο Συνεδριακό Κέντρο και παρατάθηκε μπροστά στους καραμπινιέρους, πετώντας τους λαχανικά, χαρτιά υγείας και ροζ μολυβιά. Στις 4.30 **οι μπάτσοι επιτέθηκαν** με κλομπ και ρίψη δακρυγόνων κατά βούληση. Υπήρξαν πολλοί τραυματίες, ακόμα και ηλικιωμένοι.

Συνολικά έγιναν περίπου 50 προσαγωγές. 2 παρέμειναν κρατούμενοι, με την κατηγορία ότι «τραυμάτισαν βαριά» ΜΑΤατζήδες(!), ενώ όλοι οι άλλοι απελευθέρωσαν.

Η καταστολή όμως δεν τελείωσε εκεί. Στις 18 Οκτώβρη, **ασφαλίτες έκαναν εφόδους** σε 6 σπίτια συντρόφων. Ο Massimo L. συνελήφθη με κατηγορίες βασισμένες σε φωτογραφίες από τις 4 Οκτώβρη. Από τους υπόλοιπους 5, για τους οποίους δεν υπήρχε ένταλμα σύλληψης, αρκέστηκαν να κατασχέσουν Η/Υ, έντυπα, προκηρύξεις, αφίσες, δισκέτες κ.τ.λ.

Και τη στιγμή που οργανώνεται η αλληλεγγύη σε ολόκληρη την Ιταλία, τα ΜΜΕ διαρρέουν ότι οι εμπλεκόμενοι στις έρευνες ξεπερνούν τους 50.

<http://athens.indymedia.org/features.php3?id=225>

Το έντυπο αυτό διανέμεται δωρεάν. Στις σελίδες του αναδημοσιεύονται κείμενα, που δημοσιεύτηκαν στο αθηναϊκό indymedia. Τα κείμενα είναι μια επιλογή, και αναφέρονται σε γεγονότα που δεν προβάλλονται, ή διαστρεβλώνονται στα καθεστωτικά - παραδοσιακά ΜΜΕ.

Τα κείμενα είναι ελεύθερα προς οποιαδήποτε μη εμπορευματική χρήση. Η επιλογή των κειμένων γίνεται από την ομάδα print του IMC Αθηνών

e-mail: imc-athens-print@athens.indymedia.org

<http://www.athens.indymedia.org>

Να πάρουμε την πληροφορόρηση στα χέρια μας!

Λίγα λόγια για το Indymedia

Η ιδέα του εγχειρήματος είναι απλή και δοκιμασμένη: αντί να είμαστε παθητικοί δέκτες της πληροφορίας, επεξεργασμένης από τους «ειδικούς» ανάλογα με τα συμφέροντα των αφεντικών τους, μπορούμε να γίνουμε όλοι πομποί και δέκτες μιας οριζόντιας και πλούσιας ενημέρωσης. Αντί να σπηνόμαστε στις οθόνες μας, για να δούμε την τηλεοπτική εκδοχή γεγονότων που ζήσαμε οι ίδιοι, μπορούμε να ανταλλάζουμε τις δικές μας αυθεντικές αφηγήσεις. Αντί να σταταλάμε την ενέργειά μας μισώντας και καταγγέλοντας τα ΜΜΕ, μπορούμε να πάρουμε την πληροφορόρηση στα χέρια μας!

Το Αθηναϊκό IMC δημιουργήθηκε τον Οκτώβριο του

2001, από μια ανοιχτή συλλογικότητα ατόμων, εμπνευσμένη από την ιδέα της ανεξάρτητης, συμμετοχικής και μη-εμπορευματικής ενημέρωσης, που πρεσβεύει το Indymedia.

Η συλλογικότητα που ξεκίνησε το IMC Athens, δεν διεκδικεί την «ιδιοκτησία» του μέσου. Όλοι/ες χωράνε στο Indymedia, σαν άτομα, αρκεί να αποδέχονται την αντι-ιεραρχική δομή και λειτουργία του, τόσο με τις απόψεις τους, όσο και στην ισότιμη συμμετοχή στη λειτουργία και τη λήψη αποφάσεων. Στην ιστοσελίδα του IMC-Athens μπορεί ο καθένας/μία να δημοσιεύσει ελεύθερα κείμενα, φωτογραφίες, βίντεο ή ηχητικά αποσπάσματα, **χωρίς να ισχύουν** πνευματικά δικαιώματα (*copyright*).

e-mail: imc-athens-contact@lists.indymedia.org